

[Ole Donner]

står noget om en lang række andre ting, som Fremskridtspartiet gerne vil have ind i disse kommende forhandlinger. Nej, det, der står, er alene, at Folketinget opfordrer ministeren til at komme i gang med at forhandle om disse spørgsmål i rapporten om personbeskatning og ikke en pind andet.

Elisabeth Arnold (RV):

Da jeg planlagde Det Radikale Venstres ordførertale til denne debat, tænkte jeg, at jeg måske i en lille parentes antydningssvis kunne sige, at Det Radikale Venstre måske havde haft et vist medansvar for, at denne personskatteudvalgsrapport overhovedet fremkom. Jeg tænkte, at det måske er for dristigt at reklamere, men nu har CD jo gentagne gange udsendt gratis reklamespots for Det Radikale Venstres indflydelse på denne proces. Det vil jeg da gerne takke for ved denne lejlighed, og så behøver jeg jo ikke at beskrive, hvad det egentlig var, der førte til Personskatteudvalgets nedsættelse.

Jeg vil også gerne sige til SF, at det da er glædeligt, at SF har holdt fast ved at have en forespørgselsdebat om dette meget vigtige emne, for derved undgik rapporten jo at få den skammelige skæbne, som det så ud til at den ville få på et tidspunkt kort efter dens fremkomst og på et tidspunkt, hvor man måtte formode, at de, der udtalte sig om den, ikke kunne have læst den.

Jeg vil i den forbindelse især gerne rose ministeren, som har undergået en forvandling, der savner sidestykke, fra den første reaktion, han kom med efter rapportens fremkomst, og til den tale, vi har hørt i dag.

Det Radikale Venstre har hele tiden – i hvert fald fra et par år tilbage – været bekymret over, at det danske skattesystem fortsatte fuldstændig uanfægtet af, hvad der skete i verden omkring det. Det afsnit i Personskatteudvalgets rapport, som hedder det ydre pres, beskriver meget tydeligt, hvad det er, der sker med det danske skattesystem, efterhånden som verden omkring os åbnes. Det er ikke alene EF, det er også den hastige internationalisering med andre omliggende lande og med andre markeder, som betyder, at det danske skattesystem er under pres.

Det har været udmærket at være med til, at være vidne til, at vi har afskaffet punktafgifter på grænsehandelsfølsomme varer, som vi har

gjort det igennem de sidste fire-fem år, men det har ikke været nok, for selve strukturen i vores skattesystem har været vanskelig at forsvare i den europæiske sammenhæng.

Som det er sagt før, er marginalskatteerne for høje, og de skal ned. Det er den måde, hvorpå man helt tydeligt kan se på sin egen trækprocent, hvad ens arbejdsindkomst beskattes med, og det kan vi ikke klare, hvis vi ikke samtidig får et bredere grundlag at beskutte. Det synes jeg er indlysende logisk, medmindre man da vil lette skattetrykket fundamentalt. Men det er jo dér, hvor Personskatteudvalget fuldstændig tonløst siger: Det er et politisk spørgsmål. Vil man have et nedsat skattetryk, skal man gennemføre nogle besparelser på de offentlige budgetter, som der skal være politisk enighed om. Det kan vi med den sammensætning, vores udvalg har, ikke præstere. Det må være politikernes opgave, og det er derfor den opgave, som vi herinde skal tage stilling til, og ikke selve det at skaffe et bredere grundlag at bringe marginalskatteerne ned på. Det er den model, der er påvist, og den kan vi fra radikal side sige mange gode ting om.

Det lyder så enkelt, men det er dog svært, og der er ingen tvivl om, at brugen af Skatteudvalgets model vil gøre det nødvendigt at slagte nogle hellige køer, og det skal man oven i købet gøre, uden at det gør ondt på nogen – ikke engang på køerne.

For et par år siden udsendte den tidligere skatteminister et meget stort katalog om forenklingsforslag og fradragssaneringer i stor stil. Der var mange fradragssaneringer i det forslag, som vi fra radikal side syntes var udmærkede. Der var afskaffelse af fradrag for gaver til velgørende fonde, der var nedskæring, stærk forenkling eller afskaffelse af befodringsfradraget, der var fradrag for arbejdsløshedskontingent, og der var fradrag for fagforeningsudgifter osv. – alt sammen emner, som faktisk også foreligger i den nuværende rapport. Men i løbet af 3 dage var samtlige forslag i dette store katalog skudt ned.

Først kom Kristeligt Folkeparti med modstand mod fradrag for gaver til velgørende fonde. Så kom Socialdemokratiet med modstand mod beskæring af befodringsfradraget, og så kom SF med modstand mod beskæring af fradragsretten for fagforeningskontingenter. Det er muligt, at jeg gør SF uret, men i hvert fald